

KWINTEN is een Nederlandse variant van **QUINTUS**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Eigenlijk gaat Kwinten terug op Quintinus. Het tussenvoegsel '-in-' duidt op een verklein- of vlevorm (= 'Quintusje').

Latijnse naam: 'vijfde' (lat.); slaat op de vijfde zoon in de rij van kinderen.

Er zou ook een Italiaans stam bestaan hebben met de naam 'Quincti'. Dezen zouden door de derde koning van Rome, Tullus Hostius, naar Rome zijn gehaald. Hij hoopte dat zij door hun sobere levenswijze een tegenwicht zouden kunnen vormen voor de weeldezucht van zijn onderdanen. Een lid van deze stam heette dus een 'Quinctus'. Dit woord zou als voornaam in gebruik geweest kunnen zijn. Tenslotte zou hij in de bekend klinkende naam 'Quintus' (= vijfde) opgegaan zijn. Zo zou het ook de naam geworden zijn van een Romeinse adellijk geslacht.

*

Quentin van St-Quentin, Frankrijk; kluizenaar & martelaar; † **290**.

Feest 31 oktober.

Behalve zijn naam en de plaats die naar hem is genoemd is er over hem bijzonder weinig met zekerheid bekend. Volgens de overlevering was hij een zoon van een Romeins senator.

Vanuit Rome werd hij naar gallië zijn gezonden om er het evangelie te verkondigen. Dat deed hij in de streek rond de Noord-Franse stad Amiens. Uiteindelijk zou hij de marteldood zijn gestorven ergens langs de rivier de Somme. Zijn lijk werd in de rivier gegooid.

Liefst vijftig jaar later werd aan een blinde vrouw geopenbaard waar zijn lichaam zich bevond. Zij vond het inderdaad, nog altijd drijvend op het water, nog volkomen gaaf. Op de plek waar hij werd begraven, ligt het huidige stadje St-Quentin.

Nu eens wordt hij afgebeeld als bisschop, dan weer als soldaat.

*

Quintus (of Quentin) van Tours, Frankrijk; martelaar bij Montrésor; † **ca 570**. **Feest 4 oktober**.

Oorspronkelijk zou hij afkomstig zijn uit de omgeving van de Franse stad Meaux, iets ten oosten van Parijs. Zijn familie behoorde tot de adellijke kringen. Hij deed dienst in het leger. Later verhuisde hij naar het gebied rond de stad Tours en trad in dienst van ene hertog Gontran. Hij moest zorg dragen voor de opbrengst van het land. Omdat hij een mooie man was en bijzonder zijn best werd de vrouw van zijn meester, Aga geheten, verliefd op hem. Zij probeerde hem te verleiden. Maar hij ging er niet op in. Dat ergerde haar in hoge mate. Haar liefde sloeg om in haat. Ze huurde twee moordenaars in om hem van het leven te beroven. Op één van zijn inspectietochten over de landgoederen van zijn meester had hij zijn tent opgeslagen aan de oever van de rivier de Indrois. Daar overvielen zij hem en sloegen hem met een zwaard het hoofd af. Maar het slachtoffer bukte zich, nam voorzichtig het hoofd in de handen en droeg het naar het water om het ten doop te houden, want dat sacrament had hij nog altijd niet ontvangen. Een paar honderd jaar later verrees op die plek een gedachteniskapelletje. Er borrelde een bron op waar van oudsher mensen genezing komen zoeken. Daaruit groeide het plaatsje St-Quentin-sur-Indrois dat naar hem is genoemd.

*

Er is nog een reeks heiligen of zaligen die Quintus of Quintinus heten.